11/04/2020

Καλώς Ορίζοντας την Κυριακή των Βαΐων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καλαβρύτων και Αιγιαλείας

Καλώς ορίζουμε την Κυριακή των Βαΐων 2020, με το κήρυγμα της ΚΥΡΙΑΚΗΣ 12/04/2020 Των Βαΐων, όπως αυτό δημοσιεύεται διαδικτυακά εκ μέρους της Ιεράς Μητροπόλεως Καλαβρύτων και Αιγιαλείας:

“Ο σοφός λαός όταν θέλει να στηλιτεύσει την ανθρώπινη αμνημοσύνη χρησιμοποιεί την λαϊκή ρήση: «κάθε θαύμα τρείς ημέρες το μεγάλο τέσσαρες»!

Στην σημερινή θριαμβευτική είσοδο του Ιησού στα Ιεροσόλυμα, φρονώ, ότι το παραπάνω γνωμικό βρίσκει την απόλυτη εφαρμογή του. Ο κύριος λόγος για την κοσμοσυρροή και την θριαμβευτική υποδοχή του Χριστού στα Ιεροσόλυμα, είναι το θαύμα που προηγήθηκε, αυτό της ανάστασης του τετραήμερου Λαζάρου, όπως τονίζει ρητά ο Ευαγγελιστής Ιωάννης. Γι΄

αυτό και σύντομα, στις επόμενες μέρες, και το θαύμα θα ξεχαστεί, και οι ζητωκραυγές θα κοπάσουν, και ο ενθουσιασμός του όχλου θα μεταβληθεί σε οργή, και το "ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου" θα αντικατασταθεί με το "άρον, άρον, σταύρωσον αυτόν".

Εγείρεται προφανώς ένα πελώριο θέμα. Ποιος άραγε να είναι ο πραγματικός αίτιος και ο αληθινά υπεύθυνος για τις απότομες μεταβολές στα αισθήματα του ανωνύμου πλήθους; Τα Ιεροσόλυμα ήταν η πόλη που θανάτωνε τους προφήτες. Η Ιερουσαλήμ ήταν τόπος όπου κατοικούσαν οι στενόμυαλοι φαρισαίοι, οι αλαζόνες γραμματείς και οι θεομίσητοι αρχιερείς. Όμως συνάμα, ήταν και μία μυρμηγκοφωλιά της ανθρωπότητας. Ήταν ένας τόπος όπου μαζεύονταν απ' όλα τα μέρη προσκυνητές, καθώς και αφοσιωμένοι άνθρωποι, άνδρες και γυναίκες. Την εποχή του Πάσχα η Ιερουσαλήμ είχε τόσους κατοίκους όσους περίπου και η Ρώμη, που τότε ήταν πρωτεύουσα του κόσμου.

Είναι αλήθεια, ότι πολλές φορές αστάθμητοι παράγοντες, γεννάνε στην ψυχή του λαού αυτόν τον ενθουσιασμό, που οδηγεί σε αυθόρμητες εκδηλώσεις αληθινής λατρείας και κάψιμο άφθονου λιβανωτού αγάπης. Ωστόσο, είναι επίσης αλήθεια, ότι αυτό το απρόσωπο πλήθος, εύκολα μεταβάλλει αισθήματα και μεταστρέφει τον ενθουσιασμό του σε καταστροφική μανία. Κοινός παρανομαστής και των δύο αυτών καταστάσεων, είναι οι ανά εποχή και ιστορική περίοδο, κατάλληλοι εκμεταλλευτές που με την δημαγωγική τους δεινότητα ασκούν την μέγιστη επιρροή στον «αγόμενο και φερόμενο λαό».

Στην περίπτωση του Χριστού, τον ρόλο των δημαγωγών, έπαιξαν οι θιγόμενοι ισχυροί της εποχής Του, τους οποίους περιγράψαμε προηγουμένως. Στην εποχή μας, έχουν αντικατασταθεί από τους δήθεν οδηγούς του λαού, οι οποίοι στηριζόμενοι στην αθωότητα και την συναισθηματικότητα του, τον χειραγωγούν κατάλληλα για την επίτευξη των ανόμων συμφερόντων τους. Αιτία της μεταβλητότητας του λαού, είναι ότι ενεργεί ως μάζα και όχι ως μοναδική προσωπικότητα που η Εκκλησία μας τον προορίζει. Στην περίπτωση αυτή ο λαός βλέπει με τα μάτια των ηγετών του και ακούει με τα αυτιά τους!

Εμείς οι σύγχρονοι και πολλές φορές τραγικοί Χριστιανοί, μοιάζουμε με τους Ιουδαίους και τον λαό των Ιεροσολύμων που υποδέχθηκαν τον Κύριο. Ενθουσιαζόμαστε προς στιγμήν, συγκινούμεθα από τη θεία Του μορφή, όμως μετά από λίγο Τον ξεχνούμε ή γινόμαστε ακόμα και εχθροί του, διότι αυτές οι εκδηλώσεις μας είναι επιφανειακές και δεν προέρχονται από την πίστη ότι όντως ο Χριστός είναι ο απεσταλμένος του Θεού.

Όχι σήμερα ωσαννά και αύριο σταύρωσον, σταύρωσον αυτόν. Ίσως δεν το πούμε στο Χριστό, μα το ίδιο είναι, θα το πούμε σε κάποιον συνάνθρωπό μας, στον αδελφό μας. Παριστάνουμε τον χριστιανό, μα στην ουσία δεν είμαστε. Αποκαλούμε τον Χριστό Κύριο, αλλά δεν κάνουμε το θέλημά Του. Αυτό είναι το μεγάλο παράπονο του Χριστού. Ας κρατήσουμε επομένως άσβεστη τη σημερινή χαρά και ας υποδεχτούμε τον Χριστό αληθινά ως βασιλέα και Θεό, γνωρίζοντας ότι μετά το Πάθος Του ακολούθησε η Ανάστασή Του. Στο χέρι μας είναι να επακολουθήσει και η δική μας, προσωπική Ανάσταση.

π. Α.Α

ΠΗΓΗ: ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ